

Anul acesta, an în care se împlinesc 425 de ani de la prima atestare documentară a orașului Otopeni, se va definitiva lucrarea de monografie a orașului Otopeni. Această lucrare cu caracter științific, având o serie de capitole cuprinzătoare, distincte dar toate decurgând dintr-un fir comun dă o imagine a localității noastre sub aspect geografic, istoric, social, economic, religios și cultural.

Cu toții avem datoria de a ne cunoaște și înțelege locurile unde ne-am născut și unde trăim, cunoașterea propriei comunități fiind o datorie fundamentală a oricărui cetățean.

Cred că înțelegându-ne viitorul putem să fim mândri de trecutul nostru și putem privi cu limpezime spre vremurile viitoare. Deasemenea în clipa în care ne cunoaștem istoria, tradițiile, mediul natural și condițiile economice suntem în unica ipostază în care putem fi capabili de a percepe, construi și pune în valoare resursele comunității noastre. Doar astfel putem pune umărul cu adevărat la o dezvoltare coerentă, echilibrată și care să țină cont de niște date reale. Doar prin cunoașterea a ceea ce suntem și prin cunoașterea locului în care suntem, dar și prin cunoașterea a ceea ce putem fi, suntem capabili de a genera o dezvoltare durabilă pentru orașul Otopeni.

Revenind la acest moment aniversar cred că este de datoria noastră, a celor tineri, să ducem Otopenii mai departe. Cred că avem obligația morală să nu uităm niciodată pe cei care au fost înaintașii noștri. Să nu uităm că și astăzi în zilele noastre, în societatea contemporană, avem în preajma noastră numeroși trădători din stirpea Turcitului. Trebuie să fim conștienți de încercările care au fost și vor mai veni, că de aceea e istoria ciclică prin firea ei. Moșii noștri s-au luptat pentru dreptul lor și de cele mai multe ori în ciuda tuturor greutăților au reușit să treacă mai departe. Ca și altădată pentru noi, ca orice valahi, refugiul în zeflema și în hazul de necaz au fost remediile prin care otopenarii au reușit să depășească tulburările timpurilor noastre și de mai înaintea noastră. Avem răspunderea de a perpetua acest „sat” și de a ne afirma identitatea cu tărie. Bucureștii se termină lângă Otopeni și e de datoria noastră ca acest fapt să fie o realitate și peste 3 generații!

Acum 160 de ani, pe 1 februarie 1852, se năștea cel mai mare geniu dramatic al literaturii românești, I.L. Caragiale, personalitate abisală a criticismului românesc și sondor al adâncurilor

mentalului acestui neam. Caragiale a știut că oțopenarii nu sunt niște mahalagii ori niște marginali ai societății și de aceea l-a oferit posterității pe tânărul elev al lui Chicoș Rostogan, Marin Oțopeanu. Școlarul Oțopeanu se află în fiecare dintre noi, în spiritul său liber, în gura sa slobodă, în dezinteresul pentru rigori, în respectul pentru autoritatea legitimă și numai pentru ea, în umorul său tâmp la prima vedere, dar înțelept în străfunduri, în patriotismul său local și în orele de clasă pe care preferă să le petreacă cu activități extracurriculare!

Cred că este o șansă și un privilegiu să putem aniversa 425 de ani de atestare documentară și în mod cert mult mai mulți de viațuire pe aceste locuri, ca o comunitate conștientă de sine, încheată, dornică de dezvoltare materială și spirituală și trăitoare în bunăstare și în acea ordine firească a lucrurilor de care ne dorim cu toții să aibă parte întreg neamul românesc.

La mulți ani, Oțopeni!

Text: Gheorghe Andrei Daniel